

gen sidst vedtagne Lønningslov er fastsat en næsten lige saa høj Løn (3,000 Kr.) for Toldforvaltere i saadanne Smaaahyer som Skive, Skjelskør, Vordingborg m. fl., medens Lønnen for Toldforvaltere i lidt større Byer som Fredericia, Vejle og Horsens m. fl. er 800 Kr. højere (4,000 Kr.).

I det her foreliggende Forslag er Begyndelseslønnen ligesom i de andre siden 1879 forelagte Forslag ansat til 4,400 Kr. At denne Lønning, der i den i 1879 udarbejdede Betænkning, der som Bilag ledsagede det Rigsdagen i 1880 forelagte Lovforslag, var omhyggelig og udførlig motiveret, ikke bør sættes lavere, vil formentlig allerede fremgaa af det sidst anførte, hvortil kan føjes, at 4,400 Kr. er Lønnen for Retsbetjente af tredje Klasse. En Sammenligning med Lønningerne ved de norske og svenske Universiteter, hvor Lønnen for Professores ordinarii er henholdsvis 4,500 Kr. som Begyndelsesløn og 6,000 Kr., vil hyderligere bekræfte den Formening, som Konfistorium gjorde gældende i 1879, at 4,400 Kr. er et Minimum, hvorpaa der intet er at slaa af, hvor det Formaal, der bør være det ledende ved denne Sags Ordning, nemlig Hensynet ikke blot til Personernes, men ogsaa til hele Samfundets Interesse i Videnskabens frivilge Udvikling i vort Fædreland, ikke skal udsættes for at blive i mere eller mindre væsentlig Grad forsejlet.

Med Hensyn til de her foreslaaede Lønninger for de ved de til Universitetet knyttede Samlinger og videnskabelige Institutter ansatte Embeds- og Bestillingsmænd henvises til, hvad nedenfor vil blive bemærket ved hver af Lovforslagets enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Medens den gældende Lønningslov endnu bevarer en Forskel indenfor de normerede Universitetslæreres Ræs mellem Professorer, Lektorer og Docenter, gaar nærværende Forslag ud paa at ophæve denne Forskel og normere alle de Lærere, der have at udføre en Værning af samme Art og Betydning for Universitetet og med samme Ravn og samme Berettigelse. Det Retsfærdighedshensyn, der kræver denne Ligestilling, er ogsaa i den siden Lønningslovens Udstedelse forløbne Aarrække blevet anerkendt af den bevilgende Myndighed, idet den har forvandleet Lektoratet i Kemi til et Professorat og Docenturen i Franst til et Professorat i romanst Filologi, medens hyderligere i Henshold til Ministeriets Budgetter for Finansaaarene 1888—89 og 1890—91 de to lægevidenskabelige Lektorater og Docenturerne i

Oftalmologi samt i tyss Sprog og Literatur ere gaaede over til at blive Professorater. Forslaget tilsigter for saa vidt kun en følge- rigtig Gennemførelse af en i og for sig ubestridelig rigtig og ved Finanslovbevillinger godkendt Tanke, der heller ikke vel kan forliges med en Sondring mellem forskellige Slags Professorer, henholdsvis ordentlige og overordentlige. Forslaget er derfor blevet staaende ved den fælles Benævnelse: Professorer. Denne Ordning vil derhos være saa meget mere fyldestgørende, som den ingenlunde udelukker Muligheden af i et givet Tilfælde i Stedet for en Professor at bestikke en Docent, f. Eks. fordi der til en given Tid ikke findes nogen Ansøger, der allerede har lagt de fornødne Kvalifikationer som Universitetslærer for Dagen, eller fordi der findes en saadan, hvis Dygtighed nærmest kun har vist sig i specielle Fjergreninger af et Videns- stabsfag.

I Overensstemmelse med denne Tanke- gang er Udtrykket Docent kun blevet be- varet i Forslaget som Betegnelse for saa- danne ved den akademiske Undervisning regelmæssig medvirkende Lærere, hvis Em- bedsgerning det ikke er at foredrage et eller flere videnskabelige Hovedfag, men som kun i Medfølge af deres praktiske Livsvirksomhed have at vejlede de studerende i specielle Fjergreninger af Videnskabten. Eksempler derpaa frembyde de nedenfor i § 2 opførte Docenter ved det lægevidenskabelige Fakultet.

Foruden paa den anførte Maade at gennemføre Ligestillingen af Universitets- lærerne gaar Forslaget dernæst, som foran bemærket, ud paa at forhøje deres Antal fra de nu normerede og bevilgede 52 til 57. Denne Fjergørelse vil blive hyderligere be- grundet i de efterfølgende Bemærkninger for de enkelte Fakulteters Bedkommende.

Til § 2.

Naar det teologiske Fakultet er fore- slaact normeret med 6 Professorer, er dette en Fjergørelse af 1 ud over det normerede Antal af 5, som ikke er blevet fjergøret siden 1844, skønt Fakultetet Gang efter Gang med stigende Styrke har fremhævet Njodven- digheden af en Fjergørelse. Bortset fra andre tidligere fremførte Grunde ville de stigende Krav, som det usforholdsmæssig store Antal teologiske studerende stiller til de teolo- giske Eksamensforelæsninger, indeholde en uafviselig Grund til at efterkomme Fakultets Fjergørelse.

Naar dernæst det samlede Antal Pro- fessorer i det rets- og statsvidenskabelige